

UCHWAŁA Nr 13 RADY MINISTRÓW

z dnia 24 stycznia 1967 r.

w sprawie prowadzenia kart kwalifikacyjnych dla niektórych osób zatrudnionych w handlu, przemyśle spożywczym oraz w chłodnictwie składowym.

W celu zapobieżenia zatrudnianiu w handlu, przemyśle piekarskim, garmazeryjnym, gastronomicznym, mięsnym i drobiarskim oraz w chłodnictwie składowym osób, które dopuściły się nadużyć, Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Jednostki organizacyjne podległe i nadzorowane przez Ministra Handlu Wewnętrznego oraz jednostki handlu, przemysłu piekarskiego, garmazeryjnego, gastronomicznego, mięsnego, drobiarskiego i chłodnictwa składowego podległe innym ministrom obowiązane są prowadzić karty kwalifikacyjne dla pracowników zatrudnionych na stanowiskach, z którymi łączy się majątkowa odpowiedzialność za powierzone mienie społeczne, a także dla innych pracowników mających swobodny dostęp do tego mienia.

2. Karty kwalifikacyjne prowadzi się również dla osób, z którymi jednostki określone w ust. 1 zawarły umowę zlecenia lub agencyjną, jeżeli osobom tym powierzone zostało mienie społeczne.

3. Dla pozostałych pracowników jednostek wymienionych w ust. 1 oraz dla pracowników zatrudnionych w organach Inspekcji Mięsnej i administracji handlu przyzwoitych karty kwalifikacyjne zakłada się w razie rozwiązania umowy o pracę bez wypowiedzenia z winy pracownika za popełnione nadużycia w handlu, przemyśle piekarskim, garmazeryjnym, gastronomicznym, mięsnym, drobiarskim i chłodnictwie składowym oraz za zaniedbanie obowiązku nadzoru lub kontroli, jeżeli przyczyniło się ono do powstania nadużycia.

4. Karta kwalifikacyjna jest dokumentem jawnym i powinna być na każde żądanie pracownika udostępniona mu do wglądu.

§ 2. 1. Minister Handlu Wewnętrznego ustali, po uzgodnieniu z Ministrem Przemysłu Spożywczego i Skupu, wzór karty kwalifikacyjnej oraz sposób prowadzenia kart kwalifikacyjnych i centralnego rejestru.

2. Karta kwalifikacyjna jest drukiem ścisłego zachowania.

§ 3. 1. Ministerstwo Handlu Wewnętrznego prowadzi centralny rejestr osób zwolnionych z pracy w jednostkach określonych w § 1 na podstawie art. 2 dekretu z dnia 18 stycznia 1956 r. o ograniczeniu dopuszczalności rozwiązywania umów o pracę bez wypowiedzenia oraz o zabezpieczeniu ciągłości pracy (Dz. U. z 1956 r. Nr 2, poz. 11 i Nr 41, poz. 187 oraz z 1959 r. Nr 27, poz. 170) za nadużycia lub niedobory oraz za zaniedbanie obowiązku nadzoru i kontroli, jeżeli osoby te przyczyniły się przez to do powstania nadużycia, zwany w dalszych przepisach uchwały „centralnym rejestrem”.

2. Oprócz pracowników, o których mowa w ust. 1, centralny rejestr obejmuje także osoby, z którymi bez wypowiedzenia rozwiązano z ich winy umowę zlecenia lub agencyjną na skutek powstałych niedoborów lub dokonanych nadużyć. W piśmie zawiadamiającym o rozwiązaniu umowy powinna być podana przyczyna rozwiązania umowy.

§ 4. W razie rozwiązania umowy o pracę, umowy zlecenia lub umowy agencyjnej z osobami wymienionymi w § 1 w sposób i z przyczyn określonych w § 3 zakład pracy wysłała ich karty kwalifikacyjne do centralnego rejestru.

§ 5. 1. Jeżeli dokonane zwolnienie z pracy albo rozwiązanie umowy zlecenia lub agencyjnej zostało uznane za bezpodstawne lub nieważne, zakład pracy obowiązany jest przesłać odpowiedni dokument do centralnego rejestru wraz z wnioskiem o skreślenie zainteresowanej osoby z rejestru.

2. Dokumentami wymienionymi w ust. 1 są:

- 1) wyrok sądowy lub orzeczenie komisji rozjemczej, przywracające do pracy lub zasądzające odszkodowanie z powodu bezpodstawnego rozwiązania umowy o pracę bez wypowiedzenia albo ustalające nieważność zwolnienia z pracy lub rozwiązania umowy o pracę,
- 2) wyrok sądowy zasądzający odszkodowanie z powodu bezpodstawnego rozwiązania umowy zlecenia lub agencyjnej bez wypowiedzenia albo ustalający nieważność rozwiązania takiej umowy,
- 3) orzeczenie o uniewinnieniu lub umorzeniu postępowania karnego albo karno-administracyjnego z powodu nie stwierdzenia czynu przestępczego lub niepopelnienia przestępstwa albo z powodu braku znamion przestępstwa w czynie stanowiącym podstawę do rozwiązania umowy bez wypowiedzenia,
- 4) orzeczenie sądu uznające za bezpodstawne w całości roszczenie o pokrycie niedoboru lub należności z innych tytułów, z powodu których nastąpiło rozwiązanie umowy bez wypowiedzenia, z wyjątkiem orzeczeń oddalających powództwo lub umarzających postępowanie wobec zapłaty dochodzonej należności, albo
- 5) pismo kierownika zakładu uchylające decyzję o rozwiązaniu umowy bez wypowiedzenia z winy osoby, z którą rozwiązano umowę, lub ugoda zawarta przed sądem lub komisją rozjemczą, jeżeli przesłanką jej zawarcia było uznanie przez zakład pracy rozwiązania umowy za bezpodstawne.

3. Na podstawie dokumentów wymienionych w ust. 2 skreślenie może nastąpić także na wniosek zainteresowanego.

4. Skreślając określoną osobę z rejestru, centralny rejestr zwraca jednocześnie jej kartę kwalifikacyjną z odpowiednią adnotacją zakładowi, który ją nadesłał.

§ 6. Karta kwalifikacyjna ulega usunięciu z centralnego rejestru i zniszczeniu po upływie 5 lat od daty rozwiązania umowy wymienionej w § 3.

§ 7. Ministrowie Handlu Wewnętrznego oraz Przemysłu Spożywczego i Skupu mogą w porozumieniu z zarządami głównymi właściwych związków zawodowych zarządzić, że przepisy uchwały stosuje się również do osób, które były zatrudnione w jednostkach organizacyjnych przemysłu mięsnego, chłodnictwa składowego na stanowiskach wymienionych w § 1, a po dniu 1 lipca 1964 r. zostały z pracy zwolnione z przyczyn określonych w § 3, z wyłączeniem jednakże

osób, w odniesieniu do których zwolnienie z pracy lub rozwiązanie umowy zlecenia było stosownie do § 5 bezpodstawne lub nieważne.

§ 8. 1. Centralnym związkowi spółdzielczym zaleca się wprowadzenie kart kwalifikacyjnych dla pracowników na stanowiskach wymienionych w § 1, zatrudnionych w jednostkach spółdzielczych, oraz dla osób, z którymi zawarto umowy zlecenia lub agencyjne.

2. Minister Handlu Wewnętrznego może w porozumieniu z właściwym centralnym związkiem spółdzielczym polecić objęcie centralnym rejestrem pracowników na stanowiskach wymienionych w § 1, zatrudnionych w jednostkach spółdzielczych, oraz osoby, z którymi te jednostki zawarły umowy zlecenia lub agencyjne, zwalnianych z pracy bądź z którymi rozwiązana została umowa zlecenia lub agencyjna w sposób i z przyczyn określonych w § 3.

§ 9. 1. Traci moc uchwała nr 141 Rady Ministrów z dnia 6 maja 1958 r. w sprawie ewidencji niektórych osób zatrudnionych w handlu (Monitor Polski z 1964 r. Nr 35, poz. 167).

2. Do czasu wydania przepisów przewidzianych w niniejszej uchwale pozostają w mocy przepisy wydane na podstawie uchwały wymienionej w ust. 1.

§ 10. Wykonanie uchwały porucza się Ministrowi Handlu Wewnętrznego, Ministrowi Przemysłu Spożywczego i Skupu oraz innym właściwym ministrom i kierownikom urzędów centralnych.

§ 11. Uchwała wchodzi w życie po upływie jednego miesiąca od dnia ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

50

UCHWAŁA RADY MINISTRÓW I CENTRALNEJ RADY ZWIĄZKÓW ZAWODOWYCH

z dnia 2 lutego 1967 r.

w sprawie ustanowienia „Dnia Pracownika Służby Zdrowia”.

W związku z rosnącą rolą socjalistycznej służby zdrowia w systematycznym podnoszeniu zdrowotności społeczeństwa oraz w uznaniu ofiarnej pracy pracowników służby zdrowia — Rada Ministrów i Centralna Rada Związków Zawodowych postanawiają, co następuje:

§ 1. Ustanawia się „Dzień Pracownika Służby Zdrowia”, który będzie obchodzony 7 kwietnia każdego roku.

§ 2. Wykonanie uchwały porucza się Ministrowi Zdrowia i Opieki Społecznej, innym zainteresowanym ministrom, prezydiom rad narodowych oraz Zarządowi Głównemu Związku Zawodowego Pracowników Służby Zdrowia.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz
Przewodniczący Centralnej Rady Związków Zawodowych:
I. Loga-Sowiński

51

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 18 stycznia 1967 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie rozciągnięcia przepisów uchwał nr 276 i nr 277 Rady Ministrów z dnia 28 października 1965 r. na niektóre zjednoczenia i przedsiębiorstwa.

Na podstawie § 56 uchwały nr 276 Rady Ministrów z dnia 28 października 1965 r. w sprawie gospodarki finansowej zjednoczeń przemysłowych i zgrupowanych w nich państwowych przedsiębiorstwach objętych planowaniem centralnym (Monitor Polski Nr 61, poz. 316) oraz §§ 51 i 52 uchwały nr 277 Rady Ministrów z dnia 28 października 1965 r. w sprawie gospodarki finansowej zjednoczeń budownictwa i zgrupowanych w nich państwowych przedsiębiorstwach objętych planowaniem centralnym (Monitor Polski Nr 61, poz. 317) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministra Finansów z dnia 23 grudnia 1965 r. w sprawie rozciągnięcia przepisów uchwał nr 276 i nr 277 Rady Ministrów z dnia 28 października 1965 r. na

niektóre zjednoczenia i przedsiębiorstwa (Monitor Polski z 1966 r. Nr 1, poz. 6) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 1:

a) pkt 9 otrzymuje brzmienie:

„9) Centralę Techniczną, Centralę Surowców Wtórnych oraz przedsiębiorstwa bezpośrednio podległe Przewodniczącemu Komitetu Drobnej Wytwórczości, z wyjątkiem Centralnego Biura Studiów i Projektów Przemysłu Drobno-„drobprojekt””;

b) dodaje się pkt 12 w brzmieniu:

„12) Zakłady Zwalczania Szkodników Zbożowo-Mącznych, podległe Ministrowi Przemysłu Spożywczego i Skupu.”;